

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 54. S. Fulgentii Libri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. non prohibeat. Refert aliquos ex Fausti
 A.C. 521. Libro textus, quos a Semipelagianismi
 labe purgare res est haud facilis negotii.
 v. Boll. 16. Nihilominus Fausti Personam nunquam
 Jan. p. 28. fuisse damnatam legimus, imo legimus,
 Baron. ap. in Ecclesia sua Rejensi inter Sanctos co-
 to. 6. an. 490. li; inde scripta retractasse, aut saltem in
 Ecclesiæ Communionem mortuus credi-
 tur.

§. LIV.

S. Fulgentii Libri.

av. Fulgent. Monachi ex Scythia, cum Romæ ver-
 ep. 16. edit. farentur, ad Episcopos Africae a Van-
 Paris. 1684. dalis in Sardiniam relegatos Epistolam de-
 derunt. Epistolæ præfixum est Nomen
 Petri Diaconi & Confratrum ejus, qui
 propter Quæstiones Fidei ex Oriente Ro-
 mam missi fuerunt. Et quatuor Mona-
 chi nempe idem Petrus Diaconus, Joan-
 nes & Leoncius Monachi, & Joannes
 Lector subscripserunt. Hæc epistola
 duas Partes primam de Incarnatione, se-
 cundam de Gratia complectitur, & in
 Præfatione Monachi ab Episcopis Africae
 petunt, ut eam Examine subjiciant, suam
 edicant Sententiam, & Catholici Orien-
 tis, tot Episcoporum Occidentis, propter
 Fidem Persecutionem patientium, con-
 sensu confirmentur. S. Fulgentio cete-
 ris ita decernentibus huic epistolæ re-
 spondendi Provincia obtigit. Anni fer-
 me

Ep. 17. Sup.
 l. XXX.

non

v. l. a.

me duodecim elapsi erant, ex quo Sancti
 Episcopi a Trasamundo Vandalorum Re-
 ge, Catholicorum hoste implacabili, in
 Exilium missi. Fallacissimus Princeps
 terrebat minis, promissis alliciebat, col-
 lationibus intererat simulans cupere se
 doceri, & responsa ad ea, quæ objecerat,
 placide audire. Id multis Catholicis an-
 sam dedit, eundem fortissimis argumen-
 tis refutandi. Alii, quorum mens per-
 plexis Arianorum objectionibus turbaba-
 tur, datis Litteris Episcopos Exules præ-
 fertim S. Fulgentium consulebant. Hæc
 quorundam operum ipsius Materia fuit.
 Ita Juvenis, cui nomen Donatus, Reli-
 gioni Catholicæ fidelissime addictus, sed
 humanis litteris magis quam Sacris &
 Theologicis instructus, S. Fulgentium de
 æqualitate Patris & Filii consuluit, re-
 sponditque Sanctus Episcopus edito libro,
 cui Titulus de Fide orthodoxa, in quo ei-
 dem Mysterium Trinitatis explicat. Hæc
 etiam est Materia Libri Felici Notario in-
 scripti, ubi ipsi arma suppeditat, quibus
 contra Hæreticorum argutias pugnet.

Trasamundo Regi aliquando quæren-
 ti, quis potentissimus Doctrinæ Catholi-
 cæ Defensor existeret, responderunt, hunc
 esse Fulgentium Episcoporum exulantium
 unum. Illico Rex domesticorum aliquem
 misit, qui eum Carthaginem adduceret.
 Hac occasione usus S. Fulgentius maxi-

Sæculum VI.
 A.C. 521.

vit. S. Fulg.
 c. 21.

Ep. 7.

p. 328.

vit. c. 21.

Sæculum VI ma cura Myſterium Trinitatis edocere
 A.C. 521. cœpit Catholicos, qui ad ipſius Diverſo-
 rium avidiſſime veniebant, nam gratia
 eloquendi ſingulari pollebat. Omnibus
 manſuete respondebat, nec ullus unquam
 ab ipſo ſpretus reſeſſit. Alios ſemper
 audire paratus & ab ipſis diſcere. Illos
 qui ſe ab Hæreticis rebaptizari permife-
 rant, Eccleſiæ reconciliabat, alios pericli-
 tantes a lapſu retrahebat, omnium ani-
 mos confirmabat. Rex hac de re ab ex-
 ploratoribus certior factus miſit ei Litte-
 ras erroribus ſuis plenas cum Mandato,
 ut promptiſſime reſponderet. S. Epifco-
 pus hunc Tractatum, qui erat valde pro-
 lixus in aliquot objectiones, & Articulos
 redegit, ſubjunxitque reſponſiones bre-
 ves, & ſolidas. Hoc opus illud eſſe cre-
 ditur, quod dicitur Reſponſum ad decem
 Arianorum objectiones. Has diu cum
 viris doctiſſimis examinavit, & etiam po-
 pulo communicavit; tandem eas ad Re-
 gem impatientiſſime expectantem trans-
 miſit. Legit eas attente, S. Fulgentii
 Eloquentiam miratus eſt, & laudavit hu-
 militatem; ſed Hæreſis tamen hæſit. At
 Populus Carthaginenſis ob Victoriã,
 quam Fides Catholica reportaverat, tri-
 umphabat.

Rex adhuc ſemel experimentum cap-
 turus, num S. Fulgentius ſuperari non
 poſſet, miſit alias quæſtiones, man-
 davit

c. 21.
 S. Fulgentii
 Libri.

p. 51.

o. 23.

davitque, ut una tantum vice ipso au- Sæculum VI.
A.C. 521.
diente legerentur, nec ei licentia conce-
deretur illas describendi; timebat enim,
ne S. Fulgentius Scripti sui verba Respon-
sionibus infereret, sicut prima vice fa-
ctum, & tota Civitas ipsum vicisse agnos-
ceret. S. Fulgentius respondere volebat,
sed Rege instare non cessante composuit
Libros tres ipsi Regi Trasamundo inscri-
ptos, quos exorsus est in hunc modum:
*Mente tua baud excidisse credo Rex Piis-
sime! nuper te misisse ad me Felicem cum
volumine, & mandasse ut statim responde-
rem. Cum longius esset volumen, & ad
noctem dies vergeret, vix initium festi-
nanter legi potuit. Ideo rogavi, ut mihi
concederetur nox una, qua illud totum le-
gerem; id Tua Clementia districte probi-
buit. Mandata tua expectavi per dies ali-
quot; sed Responsiones petiisti, & quæstio-
nes mihi non tradidisti. Itaque ad pauca
quæ utcunque initio lectionis audire potui,
Responsiones tibi mitto, ne Mandatis tuis
superbe resistere, aut Causæ meæ diffidere
videar.*

S. Fulgentius maximam Principi Re-
verentiam præstans sermonem prosequi-
tur ad Regem Hæreticum, & Catholicor-
um Persecutorem, laudatque Religio-
nem, & veritatem discendi studium. *Ra-
rum profecto, inquit, in banc usque diem
Exemplum! cernere Regem Barbarum,
conti-*

Sæculum VI
A.C. 521.

continuis Regni sui curis occupatum, ardentissimo desiderio in Sapientiam ferri, quam alias solum homines otiosi, aut Romani serio sectantur. Barbari ignorantiam indoli suæ, quam a natura hauserunt, propriam profitentur. Vandali aliive Romanorum Victores probro non ducebant Barbaros appellari, imo sibi ipsis id nominis tribuebant, quo a Romanis distinguerentur. Tum S. Fulgentius Materiam aggreditur, & in Libro primo de duabus Jesu Christi Naturis in una Persona differit, præprimis demonstrans in ipso præter Divinitatem esse animam rationalem. In Libro secundo de Immensitate Filii Dei agit, & in tertio de ipsius Passione, præcipue ut ostendat, Divinitatem non fuisse passam. Obstupuit Rex viri Ingenium & argumentorum soliditatem, nec ultra S. Fulgentium quæstionibus vexare ausus est. Major fuit audacia unius ex ipsius Episcopis, cui nomen Pinta; huic S. Fulgentius respondit in peculiari opere, quod hodie desideratur, nam aliud omnino est, quod nostra ætate hoc nomen præfert.

vita c. 23.

ap. Fulg. p. 535.

§. LV.

Secundum S. Fulgentii Exilium.

Rege Trasamundo S. Fulgentium diutius Carthagine retinere volenti instabant Ariani: *Princeps! præsentem viro isto zelus*